

[Knud Østergaard.]

intet har at erindre imod, at lovforslaget bliver behandlet i et udvalg, sådan som det er foreslået.

Der er for os for det første ingen tvivl om, at dette lovforslag er socialistisk, såvel i form som i sigte, og det er vel ganske naturligt, at socialistisk folkeparti ønsker at løse boligspørgsmålet ad den socialistiske vej. Men da vi ønsker at løse det ad den liberalistiske vej, er det også naturligt, at vi ikke kan godtage den fremgangsmåde, der er anvist i lovforslaget. Desuden mener vi, at som lovforslaget foreligger, vil det virke ødelæggende for samfundsøkonomien, og vi mener også, at det er socialt uretfærdigt.

Man ønsker væsentligt gennem skatterne at inddrage en milliard kroner om året til en boligfond, som så igen udlåner pengene til en særlig lav rente. Man ønsker at disponere over det planlagte kasseoverskud til formålet. Efter vor opfattelse vil en operation som den her foreslåede reelt sætte Nationalbanken ud af spillet som en regulerende faktor. Den vil forstærke presset på arbejdsmarkedet og valutabalancen og gennem en forhøjelse af skatterne hæmme produktionen. Man vil fremme inflationen og svække den private opsparing.

Lovforslaget forudsætter, at første- og andenprioriteterne som hidtil skal tilvejebringes gennem lån i kredit- og hypotekforeninger, men hvordan bliver kurs- og renteniveauet for disse lån, hvis der skal udskrives skatter og afgifter til en boligfond i det omfang, som lovforslaget forudsætter? Det sandsynlige ville være en yderligere reduktion af efterspørgslen efter obligationer med kursfald og rentestigning som uundgåelige konsekvenser. Det kan vel endog tænkes, at renten på første- og andenprioritetslåne kommer til at stige lige så meget, som den ifølge lovforslaget tænkes nedsat for tredjeprioritetslåne. Det giver, så vidt jeg kan regne, ingen forskel for lejerne. De kommer til at betale det samme, men det vil betyde, at man overfører kapital fra den private til den offentlige sektor. Det er måske også lovforslagets virkelige hensigt? Konsekvensen vil i hvert fald blive, at andre former for boliger, private udlejningsejendomme og enfamiliehusene bliver

udsat for endnu ringere lånevilkår end de nuværende.

Må jeg have lov til, når jeg siger, at lovforslaget er socialt uretfærdigt, da at begrunde det dermed, at det efter min mening vil medvirke til yderligere at uddybe de uretfærdige skel, som findes på boligmarkedet. Vi må væk fra lotterisystemet og i stedet have indført forsikringssystemet.

Det konservative folkeparti har givet tilsagn om at ville medvirke til en varig løsning af vor generations største og ulykkeligste sociale problem, boligspørgsmålet. Grundlaget er at finde i betænkningen til den nylig vedtagne lejelov, som forudsætter en fri markeds- og prisdannelse under konkurrencens lov. Åbner man for disse rige muligheder og føjer dertil et socialt sikkerhedsnet som foreslået af det ærede medlem hr. Hastrup, foretager man en social retfærdighedshandling af ganske betydelige dimensioner. Det her foreliggende lovforslag vil i stedet øge køerne hos personerne i nævn og råd, der søges af venner og venners venner. Det ærede medlem hr. Aksel Larsen og socialistisk folkeparti får ikke os med ud på den kældertrappe. Der er for fodkoldt.

Else-Merete Ross: Det foreliggende lovforslag adskiller sig fra det i 1963 fremsatte forslag på flere forskellige områder. Det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen sagde, at der denne gang var pyntet på forslaget. Det kan jeg absolut ikke være enig i. Tværtimod. Sidste gang var lovforslaget bredere i sin formålsparagraf, idet der taltes om at sikre befolkningen tilstrækkelig forsyning med boliger til en rimelig boligafgift og af en sådan standard, at den tillige måtte antages at tilfredsstille fremtidens boligstruktur. Efter forslaget, der fremkom samtidig med regeringens forslag om at begrænse parcelhuse til 110 m², skulle denne m²-begrænsning så ikke mere være nødvendig.

Denne gang siges det både i lovforslagets titel og i formålsparagraffen, så ingen kan tage fejl af det, at formålet er at oprette en boligfond til at billiggøre alene det sociale boligbyggeri. Det fremgik ganske vist af det tidligere forslags § 4, at de sociale boligselskaber skulle komme stærkt ind i billedet, men andre, der havde sparet op til